

Európai Közösségek által a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal jóváhagyott Aarhusi Egyezményre tekintettel a 2003/35/EK irányelvvel módosított 85/337/EGK irányelv 10a. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az a tagállamok számára előírja olyan jogorvoslati lehetőség biztosítását, hogy a hatásvizsgálat alá tartozó projektek engedélyezésének mind az anyagi jogi szabályaihoz, mind pedig az eljárási szabályaihoz kapcsolódó bármely anyagi jogi vagy eljárásjogi kérdés vonatkozásában, bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan szerv előtt kifogásolni lehessen a határozatok, intézkedések vagy mulasztások jogszerűségét?

- (¹) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.).
- (²) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelv (HL L 73., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.).
- (³) A környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i európai parlamenti és tanácsi irányelv — A Bizottság nyilatkozata (HL L 156., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.).
- (⁴) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL L 124., 1. o.).

2009. április 6-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-132/09. sz. ügy)

(2009/C 153/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Eggers és J.-P. Keppenne meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — azzal, hogy megtagadta az Európai Iskolák berendezési és oktatási eszközeire fordított kiadások fedezését — nem teljesítette az EK 10. cikkel együttesen értelmezett 1962. évi székely-megállapodásból eredő kötelezettségeit;

— a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság az Európai Iskolák Igazgatótanácsa és a Belga Királyság között 1962. októberében létrejött megállapodás megsértésére hivatkozik, mivel az utóbbi megtagadta a területén található Európai Iskolák berendezési és oktatási eszközeire fordított kiadások fedezését.

Keresete alátámasztására a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító, 1994. június

21-i egyezmény (¹) 6. cikkének második bekezdéséből az következik, hogy minden egyes tagállam köteles az Európai Iskolákat úgy tekinteni, mintha saját nemzeti közjoga által szabályozott oktatási intézmények lennének. Következésképpen az Európai Iskolákat a belga hatóságoknak kell finanszírozniuk, és a nemzeti állami iskolákéval egyenértékű elbánásban kell részesíteniük úgy a valamely Európai Iskola megnyitásához vagy bővítéséhez kapcsolódó induló felszerelés, mint az ezen iskolák éves fenntartási és működési költségei vonatkozásában. A belgiumi oktatás közösségiesítése e tekintetben nem igazolhatja az Európai Iskolák éves működési költségei finanszírozásának a belga hatóságok által történő megtagadását, mivel az állandó ítélezési gyakorlatból következik, hogy a tagállam nem mentesülhet azon kötelezettségei alól, amelyeket úgy vállalt, hogy e hatáskörének gyakorlását az államon belüli közhatalmi szervekre ruházta át.

A belga hatóságok által előterjesztett kifogásokra adott válaszában a Bizottság másodsorban rámutatott, hogy az Igazgatótanács 1967. májusában Karlsruheban tartott ülésének következtései egyáltalán nem kérdőjelezik meg az ezen államot, úgy mint területén székhellyel rendelkező államot terhelő finanszírozási kötelezettségeket.

Először is, az Igazgatótanács Karlsruheban csupán a mintamegállapodás irányvonalait dolgozta ki az Európai Iskoláknak székhelyet biztosító tagállamokkal közösen, és — a jogszabályi hierarchiát figyelembe véve — semmiképpen nem volt hatásköre arra, hogy módosítsa az 1962-es székely-megállapodást.

Következésképpen az említett karlsruhei „határozat” a székely-megállapodás értelmezése vonatkozásában semmiképpen nem tekinthető a szerződések jogáról szóló Bécsi egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vett, a részes felek között létrejött utólagos megállapodásnak vagy gyakorlatnak, amennyiben nem állnak rendelkezésre olyan állandó jogi aktusok és jognyilatkozatok, amelyek megkérdőjeleznék a székely-megállapodásban előírt finanszírozási kötelezettséget. Egyébiránt számos dokumentum és a Belgium által 1967-et követően teljesített számos finanszírozás tanúsítja az Európai Iskolák berendezési és oktatási eszközeire fordított kiadások fedezésére vonatkozó, fent említett kötelezettséget.

(¹) HL L 212., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 16. o.

A Fővárosi Bíróság (Magyar Köztársaság) által 2009. április 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dr. Uzonyi József kontra Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(C-133/09. sz. ügy)

(2009/C 153/40)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Uzonyi József

Alperes: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve